

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 25

ŠIBENIK, 23 lipnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Crno sjemenje

Neće ovdje biti ni riječi o crnoj grahorici, ni o crnom pasulju. Tu je govor o sjemenju posebne vrsti, o sjemenju koje upravo sada zoblješ.

Zar slova, koja tvore riječ, sadržavaju misao i stvaraju čitavu štampu, nisu crno sjemenje? Eto: crno sjemenje — to je štampa! To su knjige, časopisi, novine!

Kao što se Crkva u svojoj liturgiji u naročite dane sjeća posebnih vjerskih istina i otajstava, tako i narodi u pojedinim državama ustanovljuju dane za proslave znamenitih događaja, velikih osoba ili velikih misli. Tako se kod nas slavi: dan ujedinenja, Strossmayerov dan, majčin dan, dječji dan, dan mira.

U subotu, na Petrovo i Pavlovo, slavi se jedan takav dan. Taj dan će se govoriti i propovijedati o dobroj, katoličkoj štampi.

Dakle dan katoličke štampe!
Zar nije to suvišan dan? Zašto uz tolike druge narodne, prosvjetne i čovjekoljubne dane slaviti još jedan novi dan?

Dan katoličke štampe nije ni suvišan, ni tako nov!
Zašto milijuni danas misle drukčije nego jučer? I zašto će već sutra opet drukčije misliti nego danas? — Razlog ćemo naći u štampi!

Štampa je kao privlačiva i zamamna žena koja lijepim riječima i vilinskim pričanjem osvaja ljudska srca i ubrizgava u njih svoja čuvstva i nazore. Malo je onih koji ravnodušno, oprezno i posmatralački slušaju tu zamamnu ženu. Ogromna većina klone i popusti već nakon pola sata njezinog pričanja.

To je ono što mi kažemo: Štampa stvara javno mnijenje!
Društva i ustanove su o tome duboko uvjereni. Zato svaka misao i svaki pokret hoće da izdaje svoj časopis ili novine. Jer zna da se preko njih širi ona struja koja prodire u duše i koja ih oblikuje prema svojoj toplini ili hladnoći, bijelini ili crnini.

Vjeruješ li u tu moć štampe? Ako ne vjeruješ, onda zavaravaš samoga sebe. Zavaravaš se, kao što bi se zavaravao mlinar kad

Francuski oficir obraća kažnjenike Vražjeg otoka

Povratak u samoću

Mogao bih napisati čitav roman, ali izpričaću vam ukratko. — Govor je o Benjaminu Ullmu, nekadašnjem oficiru francuske mornarice.

Benjamin Ullmo je vršio službu oficira pred 23 godine. Zapravo ju je tada prestao vršiti. Tada se je, naime, dogodilo da je, radi uhodarenja u korist Njemačke, bio otpušten iz službe i osuđen na doživotnu robiju.

Francuska Guyana je bila zemlja na kojoj je Ullmo brojio dane, mjesece i godine svog robijaškog života. I dok je tamo on samovao počela se za nj zanimati, premda ga nije nikada vidjela, neka gospodica, kćerka višeg francuskog časnika.

To se ovako razvijalo: Otac, viši oficir, gospođice Madalene Poirier, jednog dana navede razgovor na nesretnog osuđenika. „Doživotna robija je za njegovo zlodjelo preblaga kazna, — reče „Zasluzio je da bude streljan!“

Te očajne riječi toliko potresoše Madalenu, da se počela živo zanimati za Benjaminovu sudbinu. Premda ga nije nikada vidjela, osjetila je prema njemu neku neodoljivu naklonost. Počeše se i dopisivati. I tada je svu svoju misao i brigu posvećivala njegovom izbavljenju.

Jedanaest godina je gospođica Poirier proživljavala duševne muke. Izmišljala je načine kako bi mu podarila slobodu. Tihi i snuždeni koraci su je vodili do mnogih uplivnih ličnosti koje bi, s orošenim očima, molila da joj ga pomognu osloboditi.

I zbilja: pred nekoliko mjeseci san postade java! Madalenini napori procvjetaše uspjehom! Današnji predsjednik francuske republike Lebrun potpisao je pomilovanje za doživotnog robijaša u Guyani.

Ullmo se povratio u Francusku, i na iskrcanju u gradu Le Havre dočeka ga njegova nepoznata osloboditeljica.

bi nas uvjeravao da neće obijeliti u mlinu, ili dimnjačar, da neće pocrniti u dimnjaku.

Zla kao i dobra knjiga sigurno djeluje, iako mi toga nismo uvijek svjesni.

Zar će se onda još kogod naći koji bi rekao da je nepotreban dan, koji bi bio posebno posvećen katoličkoj štampi?

Dan katoličke štampe nije nikakva novost.

Najveći, najneutrudiviji i najsmioniji propovjednik Kristovog Evanđelja propovijedao je jednog dana u Efezu. — Sveti Pavao! Zanosan kao vatra; borben kao topovska paljba! — Mnoštvo ga

Sve što dosad rekoh može biti zanimljivo. Ali najzanimljivije je što se dogodilo poslije ovoga.

Potpuno odalečen od svijeta, Ullmo za 23 godine nije mogao pratiti njegov razvoj. I sada, kad se nakon tako dugog vremena povratio među ljude, pokisnu na kiši razočaranja. Nije se više mogao snaći, i odlučio se povratiti u Guyanu, među kažnjenike na Vražjem otoku.

Novinari, koji se nadu i ondje gdje ih ne treba, bijahu prisutni i kod njegovog odlaska. Prije nego se ukrcao na parobrod u Bordeaux, zapitaše ga za razlog njegovog povratka u samoću. I Ullmo im je ovako objasnjavao: Nekada sam bio židov, ali sam u Guyani iz uvjerenja postao katolik. Moj povratak među ljude me silno razočarao. Evropa tone kao probušten brod. Tone, jer je izgubila čestitost i poštenje. Guši se u nečudo-redu!

Što sada mislite raditi na Vražjem otoku? — Idem tamo da obračam nekatoličke kažnjenike na katoličku vjeru, a od mlakih katolika da stvoim dobre i postojeane. Mislim da će taj rad, meni i kažnjenicima, donijeti onu sreću koju ne mogoh naći u rastrovanoj Europi.

Ullmo je rekao i učinio. Uvjeren sam da će mu se ispuniti želja: U misionarskom radu za Boga ožaravaćega sreća koju ne može čovjeku nitko dati osim Njega.

Irilac

Katoličke pobjede

Kuća dobre štampe

Veliki narodi imaju i velika poduzeća. Francuzi se ubrajaju među velike narode. Zato imaju, između ostalih, i svoje veliko poduzeće „Kuću Dobre Štampe.“

Ta kuća se nalazi u Parizu. S

njom upravljaju redovnici asumpcionisti. — Zapravo to nije jedna kuća, nego više njih, ali u svima se radi i žrtvuje za dobru, katoličku štampu.

„Kuća Dobre Štampe“ je najveće katoličko tiskarsko poduzeće. Posjeduje mnogo, i to najmodernijih, strojeva. — Koliko je to poduzeće vidi se po tome, što svaki dan štampa katolički dnevnik „La Croix“ u 600 tisuća primjeraka, izdaje deset tjednika, osam mjesečnika i mnoštvo knjiga.

Za taj ogromni rad je uposlono nekoliko stotina namještenika. Svi su savjesni i radišni, jer ne potiče ih na rad samo zarada nego u prvom redu ljubav do katoličke stvari. I baš tome se mogu pripisati veliki uspjesi „Kuća Dobre Štampe“, koja dnevno napaja katoličke Francuze pitkom vodom iz Kristovih studenaca.

Božje književnice

Poznato je da većina francuske inteligencije nalazi smisao svog života i rada u katoličkoj vjeri. Mnogi tvrde da je u Francuskoj razvijeniji i jači vjerski život kod školovanih ljudi nego kod priprostog puka.

U Francuskoj se osobito ističu katolički književnici. Ne samo književnici nego i književnice. — Tako se, na primjer, zna da se svaka tri mjeseca sastaje u Parizu preko 50 katoličkih književnica. Ne dolaze one u Pariz da u kakvom hotelu prirede gozbu. Dolaze radi duhovne obnove!

Svaki put im učeni isusovac o Bessieres održi duhovno razmatranje, a jedna od prisutnih književnica pročita kakvo predavanje u duhu katoličkih načela. — Baš ovih dana te književnice obavije i trodnevne duhovne vježbe.

Po njihovim stopama počeo ići i katoličke spisateljice u Švicarskoj, Belgiji, Engleskoj i u Sjedinjenim Državama.

Božji mlinovi neprestano melu... Budimo svjesni svoje jakosti!

divati broj zlih knjiga iz Pavlovog vremena s današnjim brojem? Ono su bile kapljice mora prema današnjim oceanima!

Neopisiva je moć zle štampe. Ona je kriva mnogim provalnim kradama i grabežnim umorstvima. Ona je tisuće potopila u virove rijeka i u dubine mora. Bezbroj ih je bacila pod kotače željeznica ili im napunila želudac smrtonosnim otrovima.

Ne zaslužuje li takova zločin-ka smrt na vješalima? — Odbacimo je i osudimo! A u svoje kuće unesimo knjige i novine koje cvatu cvjetovima dobrote, istine i lijepe Božje ljubavi. Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Nedjelja među osminom Tijelova

EVANĐELJE SV. LUKE (14, 16-24). U ono vrijeme: Reče Isus farizejima priču ovu: Čovjek neki pripravi veliku večeru i pozva mnoge. I kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svoga, da kaže zvanicima, neka dođu, jer da je već sve spremno. I počese se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: Njivu sam kupio, i valja mi ići, da je vidim; molim te, opravdaj me. A drugi reče: Pet sam jarama volova kupio, idem, da ih kušam; molim te, opravdaj me. Drugi opet reče: Oženih se, i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga javi to gospodaru svome. Tada se rasrdi domaćin i reče slugi svome: Izidi brzo na trgove i ulice gradske; i uvedi ovamo siromaha i slabe i slijepce i hrome. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je, kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar slugi: Izidi na putove i među ograde; i silujuć, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da nijedan od onih ljudi, koji su bili pozvani, ne će okusiti večere moje.

POUKA

Isus nam danas priča jednu od onih priča, koje su nam ostale najdublje u pameti. Isus nije htio samo da priča, već svaka njegova priča ima svoje značenje. I priča o velikoj večeri, koju Crkva donša u ovu nedjelju, označuje onu veliku večeru koju nam je Krist spremio i na koju nas zove.

„Neki čovjek učini veliku večeru“. Taj čovjek nije nitko drugi nego naš Spasitelj, koji na zadnjoj večeri uzme kruh u svoje ruke i pretvori ga u svoje Tijelo, a vino u svoju božansku Krv. To je ta velika večera. Velika je po Onomu koji nam ju je pripravo, jer je to sam Bog. Koje dostojanstvo: moći sjediti za stolom samoga Boga! Onaj koji sve stvori, koji sprema hranu svim ljudima, taj nas poziva da sjednemo za njegovu trpezicu. Zar da se stidimo pristupiti njegovom stolu? O, koliko ih je koji, u svojoj oholosti, neće da dođu na Njegovu večeru.

Velika je ta večera i obzirom na jelo koje nam se tu daje, jer to jelo stvori ljubav Božja. Kruh je to koji je s neba sišao, naime On sam, Njegovo tijelo i Njegova krv. Na toj večeri mi se pobožanstvenujemo. Naše tijelo i krv združuju se s tijelom i krvlju Božjom. On je u nama i mi smo u Njemu. Tu prestaje ljudski razum. Malen je da to shvati, da razumije neizmjerenu moć Božje ljubavi.

Velika je ta večera i po trajanju. Milijuni je blaguju i jedu, a hrane ne nestaje. Vječna je ta hrana kao

što je vječan i Bog, koji nas po svojim svećenicima zove da dodemo i blagujemo. Čujemo li mi glas Njegov? Idemo li na tu euharistijsku gozbu, da se nasitimo vječne mane, napijemo vina, koji rada djecu čistih duša!

Isus u današnjoj priči tuži se da uzvanici nijesu došli. A zašto? S malo riječi otkriva uzrok tomu nehajstvu: neki su kupili volove, drugi zaselak a treći se oženili. Interes, imanje, novac, naslade i užici — to su razlozi zašto uzvanici ne dolaze; to su razlozi zašto i mnogi kršćani za godine i godine ne site gladnu dušu nebeskim kruhom, i ne napajaju svoja žedna srca nebeskim pićem. Nijesmo li i mi u njihovom broju?

O kako je teško biti gladan i žedan. Sve sile čovjeku slakašu. Nije sposoban za nikakav rad. On slabi, njegov život će zastalno uginuti.

Na braniku

Plodovi čudesnog drveta

Naš Gospodin je bio pjesnik, a u isto vrijeme i pučki govornik. Kako je samo majstorski znao pred svoje slušaoce dočarati ljepotu prirode i u njoj naći gradivo za pouku u Božjim otajstvima i za rast u duhovnom životu! Jednom, kad je upozoravao vjerna srca na farizejsku podlost, opet se poslužio prirodnom slikom. Rekao im je: „Svako dobro drvo rada dobre rodove, a zlo drvo rada zle rodove. Ne može dobro drvo roditi zlih rodova, ni zlo drvo roditi dobrih rodova.“

Ta riječ se obistinjuje ne samo u prirodi nego i u životu. Za svakog čovjeka, za svaku pojavu i društvo vrijedi: Po plodovima njihovim poznate ih!

Kršćanstvo je ogromno stablo s tisuću krošanja, s milijunima listova, cvjetova i plodova. I kakvo je cvijeće, kakvi su plodovi sa tog stabla? — Mirisni i slatki kao na nijednom, što ga zasadi čovječja ruka!

Svi znamo kakav je bio poganski svijet pred Kristovim dolaskom. Poganska vjera nije bila dostojna razumnog stvora! Hranio se je praznovjernih tricama, častio je mnoga drvena i kamenita božanstva, živio je, a da nije ni znao zašto živi. Najsudbonosnija pitanja života i smrti bila su mu još ovisna tamom.

U tu pogansku tamu došao je Krist kao veliko Svijetlo. Kao Učitelj koji govori kao onaj kome su sve

Isto će tako i naš duhovni život uginuti ako ne budemo uzimali hrane, jer je Isus kazao: „Ko ne blaguje moje tijelo i ne pije moju krv, ne će imati života u sebi“.

Krist je i to rekao: Ja sam istina, put i život. A u svetoj Pricesti primamo Onoga koji nam pokazuje put da ne bismo zalutali. Primamo Onoga koji je istina i razsvjetljuje naš razum da ne upanemo u tamu nevjerja. Primamo Začetnika života koji svemu daje život, a osobito uzdržava i jača život naših duša.

Stoga kao što jelen čezne za izvorima voda, tako treba da i mi čeznemo za izvorom milosti, snage i moći bez koje nećemo moći živjeti.

Svaki onaj koji je prezreo poziv božanskog Spasitelja nije okusio Njegove večere, a niti će biti dionikom vječne Gozbe.

tajne jasne i na dlanu!

On, veliko Svijetlo i veliki Učitelj, donio je novu, razumnu vjeru u jedno duhovno i svemoguće Biće, odgovorio je na sva pitanja koja su kroz vjekove uznemirivala ljudska srca.

Još više nego u vjeri kršćanstvo je učinilo u čudoredu. Nikad na svijetu nije bilo toliko čudorednog blata kao u doba Njegovog čudesnog dolaska na svijet. Čitave rijeke su poplavljivale i na svojim kaljavim valovima njihali sve, osim nekoliko izabranih.

A kršćanstvo je očistilo zrak i raskušilo blatne vode! — Oplodila se krotkost, samozataja i darežljivost; procvjetala je čistoća i bračna vjernost, zamirisala ljubav i prema neprijatelju.

Ko bi takav preokret mogao proizvesti, kad uza nj ne bi bila nadnaravna moć?!

Otvori oči, i pogledaj u život. Poznaš li kojega koji je do grla upao u blato nečudoreda? Kako je teško, samo jednoga, izvući iz tog blata. Tako teško, da je skoro nemoguće. — A sad razmislite da je kršćanstvo pročistilo i preporučilo na život svetačke dobrote i ljubavi čitave društvene slojeve, sela, gradove i pokrajine!

Zar nisu to pravi čudesni plodovi? Zato i drvo, koje rađa takve plodove, mora biti čuderno!

Po njihovim plodovima ćete ih upoznati! Ne može zlo drvo dobrih rodova radati!

Defensor

Euharistijski kongres je pred vratima!

Još samo tjedan dana pa će lije-pa slovenska Ljubljana biti okićena kao mlada nevjesta. Dne 28, 29 i 30 ovog mjeseca njezine će se ulice pretvoriti u mravinjak i kočnicu, u kojoj će se glasno moliti, oduševljeno pje-

vati i ponizno klanjati dobrom Euharistijskom Kristu. Zato svima koji idu Ljubljani, kao i onima koji ostaju kod kuće, šaljem još ovih nekoliko zanimljivih vijesti o kongresu.

Podlistak

Lijepa, plava ljubica...

Na rubu prašnjave ceste rasla je sitna ljubica. Oprezno je dizala glavu i nestašno primala poljupce proljetnog sunca. Sve je oko nje bilo nečisto i trulo. Gusta prašina punila je njezine zelene listove i snažno jurišala na plave cvjetove.

Uza sve to ostala je uvijek mala, čista ljubica... Vjetar se nesmiljeno igrao njezinom stabljikom. Pod njegovim udarcima znala se lje sagnuti i prignuti, ali ne i slomiti.

Uza svu huku drska vjetra ostala je i dalje čitava i zdrava plava ljubica...

Iz tmastih oblaka padala je sitna kiša. Pomiješana gustom prašinom stvarala je blato. I po maloj ljubici padaše kiša, i oko nje se stvorilo nečisto blato.

Padanje kiše samo je poljepšalo malu, lijepu ljubicu, a zadah blata nije bio jači od ugodnog mirisa plavog cvijeta...

I pauzi, ljuti i strašni, sjedahu na njezine listove i opletoše ih gu-

stom paučinom. I gadni gušteri igrahu oko nje.

Uza sve pauke i guštere ona ostajše uvijek lijepa i plava... Iako joj je bilo teško u prašini i blatu, na kiši i vjetru, bijaše sretna što može i dalje ostati lijepa, plava ljubica...

Frano

Uštipci

Pirniča

Gugić je danas pogodio i prodao svoje vino trgovcu sa ostrva. Dva mu ga sina otaču iz bačava, a dvije nevjeste, u vedrima na glavi, prenose k moru i na brod.

Starice i matore kume, Brbina i Frkina, baš su danas provaljanile kao nigda dosada: preslicu za tkanicu, pa izgegale na sunce i položile svoju častu starinu, sa osamdeset, subližu, oka pretiline, na kamen kraj puta i tu posjele. Nu još je nešto! Živo nije, nu na mahove veseli ljudsko srce, a rumenilom optače smrskane obraze: to ti je zemljani vrčić.

Posjele su podalje jedna od druge, ko da su neznane delije i nigda se ni vidjele nijesu. Sad su druga kumstva. Zabavljene su s mladim Gu-

gićevim nevjesticama. — A i jesu ga, grom ih ne ubi, rumeno sunce na uranku!

Kako da će koja nevjesta mititi kraj Brbine i kaj Frkine sa svojim vedrom, onako se starice izdižu, a nevjeste spuštaju, i drhtava staračka ruka zahvati vrčićem iz vedra. Svaka obilne pohvalom nešu i opet sjede na ledenu stieniu. Dok se neše navrate, brižne bake obave svoju dužnost i posuše vrčice, da se onda opet nastavi ista pjesma.

Nu i dugom ljudskom vijeku mora biti konac, pa i Gugića bačvama dna.

— Nema, bako, više! — smjehljivo će jedna nevjesta jednoj, a druga drugoj snaji.

Bake se izdigoše, zahvaljujući Bogu na današnjem lijepome danu, a nešama. da ih svaku Bog obdari s devetero djece. Bi bake, da bi se utrkivale i sa mladarijom, nu udarila kljenut u noge, a od jednoga se svijeta, pred biještavim očima, stvorise četiri druga. Krste se pa isprepletenu i smrskano tepaju: — Ma nu; nu, vidi ti ovoga posla!

Dosjetiše se neše, na čemu smo. Svaka svoju uze pod ruku, povede

Kongresni plakat. Izašao je veliki kongresni plakat. Nacrt je izradio arh. Herman Hus. U donjem dijelu prikazuje slika siluetu Ljubljane, nad kojom se u boji diže ljubljanska tvrđava. Glavni dio slike zauzima crveno polje, u kojem je urezan lik Krista Kralja. Dva anđela nose pokaznicu. Plakat pobuđuje sveopće udivljenje.

Križevi po Sloveniji. Originalna zamisao: po brežuljcima i istaknutijim mjestima zasadi križeve (do 16 m visoke) sa euharistijskim simbolima. Noću su rasvijeljeni. Ta akcija — postavljanje križeva zahvatila je sve i vjernike na poseban način opominje na velike dane euharistijskog slavlja.

Postavljanje križeva je skopčano s dirljivim svečanostima. U kasnim urama, kada zemlju prekrije mrak, zaputi se iz župne crkve procesija u kojoj sudjeluju gotovo svi župljani. U rukama s uim svijeće i baklje. Pjesmom i molitvom idu prema križu osvijetljenu jakim snopovima svijetlih žarnica i okićenom cvijećem i zelenilom. Blagoslov, govori, pjesma. Svi sudjeluju. Svečanost se završi pjesmom „Barjaci kreću kraljevi“ i himnom „Hoćemo Boga“. To postavljanje križeva učini na vjernike neizbrisivi utisak. Slovenija je prekrita morem „euharistijskih križeva“.

Ljubljanski stadion. Glavne kongresne svečanosti će ebiti na prostranom ljubljanskom stadionu, koji može primiti preko 100.000 ljudi. Ljubljanski su stadion počeli zidati Orlovi, a po raspustu njihove organizacije je djelo zaostalo. Događena je bila ograda i impozantan portal, ali nutarnost nije bila uređena. Za II. Euharistijski kongres će stadion dobiti svoje pravo lice. Svi nacrti su od glasovitoga slovenskoga arhitekta sveučilišnoga profesora Josipa Plečnika. Po zamisli i po izvedbi će to biti jedan od najljepših i najukusnijih stadiona na europskom jugu. Taj će stadion za vrijeme kongresa dobiti izgled veličanstvene katedrale. Na podijumu će biti podignut oltar, na kome će biti izložena čudotvorna slika Marije Pomagaj s Brezja. Tu će je prikazivati i sv. Miše. Dva će to biti prizora, kada budu stotine tisuća vjernika upirale svoj pogled na oltar na kome će biti izloženo Svetoostajstvo. Glazbe će svirati a pobožni će puk pripjevati naše stare crkvene pjesme.

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK SPLIT

Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Po državi

RUDARI NA CESTI. Ovih dana je rudnik Monte Promina u Siveriću otpustio 46 rudara. Kao razlog se navodi slaba prodaja ugljena. Očekuju se otpuštanja i u drugim rudokopima.

POTJERANI IZ TURSKE. Turska se vlada želi osloboditi svih doseljenika. Zato ih tjera preko granice. Tako su nedavno u Split, parobrodom „Predsjednik Kopajčić“ stigle tri obitelji naših muslimanskih iseljenika, koje su potjerale turske vlasti.

SPOMEN-KRIŽ NA SRĐU. Na duhovski ponedjeljak je svečano blagoslovljen i postavljen na brdu Srđ nad Dubrovnikom veliki kameni križ u spomen 1900-godišnjice Kristove smrti. U procesiji je sudjelovalo preko 5000 ljudi.

PRATNJA PAPINSKOG LEGATA. U pratnji kardinala A. Hlonda, papinskog poslanika na euharistijskom kongresu u Ljubljani, sv. Otac je imenovao: msgr. Fedrika Callor de Vignale, kanonika vatikanske patrijarhalne bazičke, dra Jurja Madžerca, rektora zavoda sv. Jeronima u Rimu, msgr. Salvatore Capoferra, msgr. Tadija Zakrzewskoga, prelata, Eduarda Potworowskoga i Eduarda Grabškoga.

GOERING OTPUTOVAO. Početkom lipnja je putovao po nekim djelovima naše države predsjednik pruske vlade i ministar zrakoplovstva u Reichu general g. Herman Göring. Dne 8 o. mj. otputovao je iz Beograda avionom.

SMRT MAJKE DRA MERZA. U Zagrebu je preminula Terezija Merz, majka pk. dra I. Merza, jednog od prvaka našeg križarskog pokreta i Katoličke Akcije. — Brojno članstvo zagrebačkih križarskih bratstava otpratilo ju je na vječni počinak na Mirogoj.

SMANJENJE KOZA. Izašla je uredba, po kojoj se broj koza mora postepeno smanjivati do početka ožujka 1939, da na svakog člana porodice ne ostane više od jedne koze. Od 29 III. 1939 koze će moći držati samo oni koji plaćaju manje od 100 dinara neposrednog poreza — i to jedino za domaću potrebu.

U KRISTOVU DOMOVINU. Dosada su išla dva veća hrvatska hodočašća u Svetu Zemlju: prvo g. 1931, drugo 1933. Ove godine polazi tamo naše treće narodno hodočašće. Ovom prigodom će se, dne 28 srpnja, u Jeruzalemu blagosloviti oltar šibenskog blaženika Nikole Tavelića, koji je tamo umro mučeničkom smrću. Taj oltar je prvi dar svih Hrvata katolika Spasiteljevoj domovini.

IZLOŽBA STAMPE. Križarsko Bratstvo u Zemunu priredilo je izložbu katoličke štampe. Bila su izložena neka djela na hrvatskom, poljskom, tiliarskom, njemačkom, kineskom i japanskom jeziku. Izložbu je posjetio i papinski nuncij preuz. g. H. Pellegrinetti.

OTKRICE SPOMEN-PLOČE. U ovu nedjelju je u selu Baošiću kraj Ercegnovoga otkrivena spomen ploča velikom francuskom piscu Pierre Loti-u koji je, kao mornarički zastavnik na jednoj ratnoj lađi, boravio u Boki Kotorskoj od 4. X. do 16. XI. 1880.

NASI BOGOSLOVNI FAKULTETI. Ministar prosvjete propisao je uredbu o bogoslovnim fakultetima u našoj državi. Prema toj uredbi na pravoslavnom bogoslovnim fakultetu u Beogradu nastava će trajati četiri godine, a na katoličkim bogoslovnim fakultetima u Zagrebu i Ljubljani šest godina, odnosno sedam za one koji se misle doktorirati.

lik je dug i širok, turi u provaliju. Jeknu jama, a Vučko, ranjen i isprebijan, uze na dnu skričati i zdvojno zavijati.

— To ti je to, a ako ti je malo, i javiš li se, jošter te nešto čeka.

— A što bi to još bilo? Zvedljivo će i uplašeno mladi Jerkunica.

Na taj upit, i ne pišnu. Tomaš dohvati se golema kamena, da ga jedva kreće, i s visoka ga ubaci u provaliju. Jedva da čuješ zadnji Vučkov grčaj, a zatim tajac i mrtvi muk...

— Jesi li vidio, što još? — prokrvavljenim očima bleznu Tomaš i bijesan krenu kući...

Srećom da je Tomaš čeljade, pa se sa njega ne će strići dlaka i s njom povijati djetinje rane. I to tim manje, što se domalo saznade, da Vučko nije ni zalajao na Makića djecu, a kako li ih nagrizao i podavio.

— Meder, tako pravednici znadu ginuti!

Don Marko Vežić

Strašna i jedinstvena borba

Uvijek je bilo „junaka“ koji su progoni vjeru i Crkvu. Ali što se danas događa u Rusiji, to je nečuveno! Ne progoni se ova ili ona vjera, nego vjera uopće. Boj je uperen proti samom Bogu! I to s cijelim državnim aparatom!

Voda boljševičke revolucije, Lenjin, reče: „Vjeru moramo pobijediti.“ Drugi govore: „Naša je dužnost uništiti svaki vjerski pojam.“

To su njihova načela. I do danas im se ne iznevjeriše!

Boljševici su došli na vlast u Rusiji listopadskom revolucijom g. 1917. I odmah nastupiše proti vjeri. Najprije su crkvama oduzeli sva imanja. Zatim su zabranili vršenje svakog crkvenog obreda. Crkve su počeli zatvarati, rušiti ili pretvarati u razna skladišta, kina i bezbožne muzeje

Što je sa svećenicima?

Na tisuće ih je ubijeno. A druge tisuće osudiše.

Evo kako se opisuje život tih prognanika u pismu nekoga pravoslavnog biskupa: „Tako je uska daska, koja mi je određena za ležaj, da moram počivati samo na strani. Moji su drugovi sasvim propali tatovi i ubojice. Trpimo na pomanjkanju vode; dovažaju nam je jedino željeznicom iz bližnjega grada. Najslabiji je zatvor palača prama našem stanu. Strašno me grizu uši; ne daju mi niti časak mira. Tri puta na dan presvlačim košulju, da iz nje istresem gamad. Čitavo je moje tijelo samo jedna krvava krasta. U šest sati ujutro započne rad. Pa kakav rad!? Natježi i najumazaniji, što ga možete misliti. Moj drug u trpljenju bio je biskup R. iz S., sušicu je imao u zadnjem stadiju; morao je trpjeti i umrijeti u ovoj strašnoj okolini.“

Među nama

Gukanje svršava siktanjem

Sporodno je kako se zovu. Ona je njemu žena, a on njezin muž. Na vjenčanju, pred oltarom, svečano obećao da će ostati u toj ženidbenoj zajednici sve do smrti. Samo će ih ta crna grabežljivka moći rastaviti!

I išli su skupa neko vrijeme. U miru i slozi. Ljubili se i jedan drugome gukali. Kao da će se rastopiti od milinja!

Pa, eto, ne prode ni godina dana, a oni više niti skupa piju, niti skupa jedu. Mjesto ljubavi zaigrala vilovito kolo mržnja; mjesto gukanja psuju se najpogrdnijim riječima. Najprije u kući, među četiri zida, poslije na ulici pred komšijama, a na koncu se sve završi na sudu.

Vi već pogađati kakav je bio svršetak. Taj svršetak se jednostavno danas imenuje: Rastava braka.

Kako se to moguće? Do jučer ljubav slatka kao med, a danas mržnja gorka kao žuč? Pred nekoliko dana grlično gukanje, a sada zmijsko siktanje?

Mjesto odgovora, čujte što se dogodilo u župnom uredu jednog velikog grada.

Bračni par je slavio 25 godišnjicu svog vjenčanja. Tom prigodom podošu u crkvu da im svećenik opet, kao ono pred 25 godina, podijeli ženid-

beni blagoslov. Žena nije mogla hodati. Zato ju je muž doveo u kolicama. Poslije obavljenih obreda u crkvi, kad se svratiše u župni ured, razvio se između župnika i ženidbenih jubilaraca ovaj razgovor:

„Koliko je već vremena vaša gospoda bolesna“ — upita župnik.

„Dvadesetpet godina.“

„Što to kažete?“

„Da, velečasni gospodine. Pred 25 godina slavili smo svadbu. Na svadbenoj gozbi moja je žena bila smrtonosno ranjena. Od toga vremena ne može hodati, i mi je moramo voziti.“

Župnik se snebivao od čuda, a jubilarac produži: „Nemojte misliti, velečasni, da smo, zato, nesretni. To ne! Mi se tako ljubimo da se smatramo najsretnijima. I da ona nije već moja žena, ja bih je danas vjenčao.“

Žena je u kolicama smiješeci se slušala svog muža, a onda nadovezala: „Na vjenčanju smo primili obilje Božjih milosti, i s njima smo se uvijek hranili. Danas dodosmo k vama da ih opet, u obilju, isprosimo od Gospodina.“

Zar je potrebno da ja odgovaram na ona tri upita? Dvadesetpetogodišnji jubilarci odgovoriše mjesto mene! Jasnije nego što bih mogao ja!

A. J.

Po svijetu

OPOZICIJA NIJE ISLA NA IZBORE. Dne 10 lipnja bili su u Grčkoj provedeni izbori za konstituantu. Na izbore su išle samo vladine stranke i jedna grupa monarhista. Opozicija nije išla na izbore. Vladini krugovi tvrde da je glasovalo do 70 posto birača, ali ta brojka nije provjerena.

GOVORI 200 JEZIKA. Neki švicarski list javlja da dr. Haard Schütz, profesor na sveučilištu u Bazelu, zna govoriti i pisati 200 jezika. — To je, dakle, jedan novi rekord.

SVJETSKI KONGRES RATNIKA. Savez bivših ratnika australske savezne države Victorije poduzeo je akciju da sazove bivše ratnike iz sviju država na jedan zajednički svjetski sastanak.

NA ABESINSKOJ GRANICI Sukob između Italije i Abesinije se sve više zaostrijava. Svi očekuju rat. Zato je britanska vlada uputila u pogranična mjesta 100 hiljada vojnika koji će, za svaku sigurnost, ostati tamo radi zaštite engleskog Sudana.

MIR U JUŽNOJ AMERICI. Između dviju zaraćenih južnoameričkih država — Belivije i Paragvaja — došlo je 11 lipnja do potpunog sporazuma. Odsad će se 11 lipnja svake godine, u čitavoj Južnoj Americi, slaviti kao državni blagdan. — „Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vama“ — govori Krist.

NAORUZAVANJE NA MORU. Sve pomorske države grade krstarice, bojne čamce, podmornice... ali rjednija kao Ujedinjene Države Sj. Amerike. Prema proračunu imaće američka ratna mornarica krajem godine 1936 — 465 ratnih brodova i oko 1000 zrakoplova.

OTROVANJE LIJEČNIKA. U Amiensu je na Duhove prisustvovalo jednoj svečanoj gozbi 200 liječnika. Kod 150 od njih pojavilo se preko noći oboljenje sa znakovima otrovanja. — Dosad se nije ustanovilo kako je nastalo otrovanje.

NAJVEĆE CRKVE U crkvu sv. Petra u Rimu može stati 54.000 vjernika, a sada se gradi u Liverpoolu u Engleskoj veličanstvena katedrala koja će biti malo manja od crkve sv. Petra.

SVEUČILIŠNI PROFESORI — VJE-ROUČITELJI. Katolici otokā Filipini imaju svoje sveučilište u Manili. Na tom katoličkom sveučilištu djeluje posebna skupina sveučilišnih profesora i njihovih studenata koji pomažu svećenstvo u poučavanju vjeronauka. Tako su prošle godine pripravili za sv. Pricest 939 dječaka iz 17 raznih škola. — To je Katolička Akcija!

NOVI KATOLICKI MINISTAR. Dr. Gelsen, dosadašnji docent na katoličkom visokoj školi u Tilburgu, imenovan je za nizozemskog ministra narodne privrede.

CIJENA PAROBRODA. Gradnja najvećeg parobroda na svijetu „Normandie“, koji je nedavno otplovio iz luke Le Havre na svoje prvo putovanje prema New Yorku, stajala je 800 milijuna franaka. — Na njemu je pet godina radilo, danju i noću, 5000 radnika!

NAŠA DRUSTVA U AMERICI. Slovanski iseljenici u Americi imaju 9 bratskih potpornih organizacija, hrvatski 4, a srpski 2. — Najbolje uspijeva organizacija „Hrvatske Katoličke Zajednice“ koja je osnovana 1921, ima svoje sjedište u Gary (Ind) i izdaje list „Naša Nada“.

SUNCANA PEĆ. To je praktičan američki izum, pronađen još pred nekoliko godina. Jedan restaurant u San Diegu (Kalifornija) kuha sva jela na toj peći. U peć se ne postavlja ni drvo, ni ugljen. Jedina pogonska snaga jesu sunčane zrake. — Naravno, ako je oblačno ne može se kuhati.

POSTA SIRI EVANĐELJE. Casne sestre iz Toronta u zapadnoj Kanadi šalju po pošti pojedinoj djeći pouku iz vjeronauka, a njihovim roditeljima šalju katoličke novine i knjige. Tako pripravljavu teren za osnivanje katoličkih župa.

MUKA KRISTOVA U PARIZU. Na ogromnom trgu pred crkvom Notre Dame u Parizu prikazivala se sredinom lipnja Muka Kristova. Kod prikazivanja je bilo zaposleno 600 igrača, među kojima su se nalazili ponajbolji glumci i glazbenici iz čitave Francuske.

DOBROVOLJNI VOJNICI Abesinskom poslaništvu u Berlinu se prijavilo na tisuće Nijemaca za ratnu službu u Abesiniji. Njihove se želje nisu ispunile, jer Abesinija ne prima u vojsku Evropejaca.

JEDINSTVO I RASCJEPKANOST. Hitlerovci u Njemačkoj hoće da stvore za sve Nijemce neku novu rasnu vjeru. U toj borbi katolici su stisnuli redove i ostali jednoj srca i jedne misli, a protestanti se rascjepkaše u jedanaest novih sekata!

U OPHODU NA TIJELOVO

U triumpfu vjere, uz brečanje zanosnih srca, pod nebnicom, politom podnevnim žarom, stupa kroz ulice sela i grada. Iz grudī Mu vrca praskavi krijes, koji se takmi sa sunčanom jarom.

Mnoštvo se leluja i u prah ponizno pada kao travnato vlačje pod udarcem siktave kose. A On prilazi k njima i daje im nježno ko nikada, cjelove slatke, da ih svojim kućama nose.

Nečije usne su trpke, a drugih ko dozrelo voće. Ali svakom se bliža, svakoga zagrlit hoće, jer za sve jedno je umro i sada u zatvoru bdije.

Prati Ga: Kad, zvukovi glazbe i ornatī zlatne i srebrne boje a Njemu je milije kuckanje zrna na čišlu starice koje, jer On često ljubi, što do Njeg nitko ljubio nije,

IVO GRGUREV.

Okulista

Socijalno znanje

Socijalno bogoslužje

Prvi kršćani su se nadasve ljubili. Ta ljubav je bila tako djelotvorna, da nije nitko među njima trpio glad ili golotinju.

I samo bogoslužje su znali upotrebiti za olakšanje bratske bijede! Preko sv. Mise su, naime, prije darovanja, vjernici donášali na oltar razne živežne namirnice kao svoj prinos i žrtvu Bogu.

Sad se taj običaj pogrdjedge obnavlja. Tako je biskup Berning u Osnabrücku odredio za svoju biskupiju da se opet uvede darovanje preko sv. Mise.

Lijepo će to biti vidjeti, kad budu djeca i odrasli, bogati i siromašni donášali na oltar svoje darove, koje će poslije razdijeliti najsiromašnijim župljanima.

Amerika uvijek prednjači

Ako se postigne kakav novi rekord na kopnu, u zraku ili na moru odmah pomislimo: To se sigurno dogodilo u Americi.

Pa zaista: Amerika se diči novim pronalascima, velikim brojkama i veličinama. Ali nije samo to! Ima u njoj dobrote i duhovnih pothvata! I to najviše među katolicima! Kao primjer navešću samo ovo: u svemu 984 bolnice sa 115.840 kreveta.

U Sjedinjenim Državama Amerike ima od tih bolnica 659 uzdržavaju sami katolici. To znači četiri petine svih bolnica!

Ne treba ni spominjati koliko se od katolika traži ljubavi i požrtvornosti za uzdržavanje tih bolnica.

Kao pas i mačka...

U svoje vrijeme smo čitali kako su neki socijalisti iz Austrije prebjegli k svojoj crvenoj braći u Rusiju. — Naravno, kod prvog susreta toplo se izrukovaše i zagrljše. Kad su svršili obredi srdačnog dočeka, porazmjestiše ih po raznim taberima.

Austrijski izbjeglice su živjeli neko vrijeme u miru. Samo je svršetak bio žalostan. Kad su ih ruski drugovi počeli pritiskati tako, da su već jedva disali, pobuniše se. — Posljedica? Tajna policija baci 140 austrijskih socijalista u tamnicu! I sad se već više ne zna za njihovu sudbinu. Ni gdje su, ni da li su živi!

Da unaprijed bude sve u redu, ruska vlada je javno proglasila da više neće primati braću iz Austrije.

To je ona žalosna i svakodnevna istina o ljubavi psa prema mački.

Dobre knjige

Dr. Fra Augustin Guberina: Katolička Akcija. Prošlih dana je izašla iz tiska ova lijepa brošura našeg poznatog i učenog franjevca dra Guberine. Knjižica, koja je posvećena „slozi i jedinstvu hrvatskih katolika“, raspravlja o najsavremenijem katoličkom pitanju, o Katoličkoj Akciji. Knjižica je napisana temeljito i dokumentirano, pa se zato preporučuje svim radnicima na polju Katoličke Akcije. — Knjižica ima 80 stranica malog oktava. Cijena 10 din. Naručuje se kod pisca: Drvenik kod Zaostroga.

Životopisi svetaca za djecu. „Mala Omladinska Biblioteka“, osnovana u nakladi knjižare „Preporod“ (A. Budić) Ilica 118., pod redakcijom Zdenke Zanko, izdala je I. seriju od 10 svezaka: *Moderni životopisi svetaca za djecu*. Svaki svezak je kartoniran, sa lijepom naslovnom slikom u boji, sa sadržajem na 32—36 stranica i sa dvije slike.

Ovo je prijevod najpopularnijih nje-mačkih životopisa za djecu i znači u našoj dječjoj literaturi simpatičnu novost. — Citava serija od 10 svezaka stoji samo 40 dinara, a može se uplatiti u 4 mjesečna obroka po 10 din. mjesečno. Tko nađe 4 pretplatnika, dobije cijelu seriju besplatno.

Uredništvo baš od srca preporučuje svim vjeroučiteljima i roditeljima da svojoj djeci dadu u ruke ove male, ali savremene i ukusne, životopise svetaca.

Otkuda gospodarska kriza? — Ni o čemu se danas toliko ne govori koliko o gospodarskoj krizi, zato je knjižica, koja nosi gornji naslov, a izašla je u zbirci jeronimske „dinar-stampe“, zaista bila potrebna. Poznati socijalni radnik i pisac dra A. Juretić uspio je ukratko, ali vrlo pregledno i jasno, pučkim načinom, a ipak naučnom točnošću, predočiti zamašno i bolno pitanje krize. Glavna su poglavlja u toj

Kalendar

Lipanj

N.	23	2 Ned. po Duhovima	☉ Trećak
P.	24	Rođenje Sv. Ivana Krst.	
U.	25	Sv. Vilim, p.	
S.	26	Sv. Ivan i Pavao muč.	
Č.	27	Sv. Ladislav, kralj	
P.	28	Presv. Srce Isusovo	
S.	29	Sv. Petar i Pavao, apost.	

Sveti Petar

Simun, sin Jonin, (Ivanov) rođen u Betsaidi a nastanjen u Kafarnaumu na obali Genezaretskog jezera, prehranjivao je svoju obitelj ribarenjem.

Kad su se počeli širiti glasovi o čudnovatom Pronoku u judejskoj pustinji, Andrija, stariji brat Simunov, otide onamo u nadi da će vidjeti obećanog Mesiju. I zaista: pokazao mu Ga je sam sv. Ivan. — Radoštan povraća se kući, da najavi bratu: „Nadosmo Mesiju!“ — I Simun, vođen od svoga brata, pohrli k Isusu.

Netom je Isus ugledao Šimuna nagovori ga: „Ti si Simun, sin Jonin, ti ćeš se zvati Kefa, što znači Petar“.

„Aramejska riječ „Kefa“ a grčka „Petar“, znače: stijena, kamen. Tako Isus ne samo što je izmijenio Šimunu ime u Petar, već je unaprijed označio veliko poslanstvo koje će namijeniti Petru; postaviće ga za temeljni kamen, za poglavara svoj Crkvi.

Kasnije, prolazeći obalom Genezaretskog jezera, vidje Isus oba brata, Andriju i Petra, i reče im: „Dođite sa mnom, i učiniću vas ribarima ljudi.“

Na taj poziv Petar i Andrija ostavljaju svoje lađe i mreže, ostavljaju starog roditelja, žene i djecu, i pođoše za Njim.

Kad je Isus govorio o blagovanju svoga tijela, Židovi, sablažnjeni,

prepirahu se među sobom: „Kako ovaj može dati nama tijelo svoje, da se leđa Isusu mrmrljajući: „Tvrd je o blagujemo?“ Nekoji učenici okrenuvaj govori i tko ga može slušati.“ — Ali Petar, iako mu je taj govor bio nejasan, u ime Apostola izjavi: „Gospode, kome ćemo ići? Ti imaš riječi života vječnoga. I mi vjerovamo i poznasmo, da si Ti Krist, Sin Božji.“

Kao nitko od apostola Petar je bio spravan da brani svog Učitelja. Tako u Getsemanskom vrtu, golim mačem u ruci, brani Isusa od napadača.

Radi tolike privrženosti i ljubavi, radi duboke vjere, Isus odlikuje Petra nad sve druge apostole.

Prizor koji se odigrao u krajevima Cezareje Filipove još i danas imade svoju veliku važnost u povijesti Crkve Isusove i u povijesti svega čovječanstva. S jedne strane je Petar, koji proglašuje Isusa Sinom Božjim. „Ti si Krist, Sin Boga živoga“, — a s druge strane Isus, koji nagraduje tu Petrovu vjeru: „...a ja govorim da si ti Petar, i na toj stijeni sagradiću Crkvu svoju... I tebi ću dati ključke kraljevstva nebeskoga...“

Po Isusovom uzašašću na nebo Petar je tu vlast vrhovnog poglavara u Crkvi Kristovoj vršio sve do svoje smrti, a vrši je i danas preko svojih nasljednika, rimskih biskupa. I današnji Papa Pio XI. nasljednik je Petrov i nosilac iste vrhovne vlasti u Crkvi Božjoj.

Bio je jedan žalosni čas u životu sv. Petra, kada je iz kukavičluka zatajio svog Učitelja u dvoru Kaifinu. Ali je taj svoj grijeh okajao patnjama, žrtvama, revnošću i gorkim suzama.

Ustrpljivo je snosio tamnicu u Jeruzolimu i u Rimu; revno je propovijedao propetog Isusa i na istoku i na zapadu; svakog puta kad bi čuo pijev pijetla ronio bi gorke suze klanjajući. — Napokon je, baš 29 lipnja god. 67, bio od okrutnog cara Nerona na križ propet i to, kako je sam želio, glavom dolje okrenutom, jer se smatrao nedostojnim umrijeti istom smrću kojom je umro Njegov Učitelj.

Život Šibenika

Sat klanjanja u svim crkvama u biskupiji

U nedjelju 30 o. mj. zaključice se Euharistički Kongres u Ljubljani teoforičkom presijom. Svi oni koji neće moći prisustvovati ovoj velebnoj vjerskoj manifestaciji poslona i časti Euharističkom Kristu Kralju neka se toga dana duhom sjedine s vjernicima u Ljubljani, među kojima će biti i Uzvišena Osba Sv. Oca Pape po Kadinalu Legatu Nj. Uz. dru. Avgustinu Hlondu.

U svim župskim i dušobrižničkim crkvama u šibenskoj biskupiji i šib. apostolskoj administraciji neka bude izloženo Svetotajstvo na klanjanje i to za jedan sat, u nedjelju 30 lipnja popodne. U onim mjestima gdje nije moguće da ovo bude popodne neka se obavi jutro poslije sv. Mise.

Već. dušobrižnici pozvaće vjernike da pristupe Sv. Sakr. Ispovjedi i Pričesti da prisustvuju ovoj pobožnosti, te će održati i prigodni govor, za vrijeme ure klanjanja preko sv. Mise.

Biskupski Ordinarijat
Šibenik, 17 lipnja 1935
Biskup i Apost. Adm.

Dr. Jerolim Mileta s. r.

ZADUSNICE ZA PK. S. RADIĆA I DRUGOVE. U petak ujutro su bile odslužene u crkvi sv. Jakova zadušnice za upokoj duša pk. Stjepana Radića, Pavla Radića i D. Basaričeka prigodom sedme obljetnice njegove tragične smrti. — Prostrana katedrala je bila prepuna svijeta.

KRIZARSKI IZLET. Prošle nedjelje su Križari i Križarice sa svojim prijateljima i sumišljenicima priredili, motornom ladom sv. Nikola, izlet u Primošten. Izlet je bio zamišljen kao posjet križarskoj braći u Primošten. Ovom prilikom su Križari-omladinci u novom Katoličkom Domu odigrali dramatski komad „Vjera i nevjera“. Primošteni su bili zadovoljni igrom ši-

pučkoj raspravici ova: Pojave gospodarske krize. Općeniti i daljnji uzroci krize. Posebni i bliži uzroci. Opće osiromašenje. Poremećenje svjetskog gospodarskog poretka. Posljedice posljednjeg rasparčanosti. Velike novčane promjene. Poremećaj u svjetskoj trgovini. Privatna zaduženja. Vjerovni-

benkih Križara, a Šibenčani mnogobrojnom posjetom, kao i srdačnim dočekom i ispraćajem sa strane primoštenske braće.

NOĆNA RASVJETA KATEDRALÉ. Mjesno društvo za saobraćaj putnika postavilo je reflektore koji po noći rasvijetljaju čitavu kupolu katedrale. Ta rasvjeta je osobito lijepo vidjeti kad parobrodi noću dolaze u šibensku luku.

KONCERAT „KOLA“. Na dan sv. Petra i Pavla, dne 29 o. mj., izvadaće filharmonijsko društvo „Kolo“ prbran simfonički koncerta-t. Na programu su uz Mozarta i Beethovena i mnogi drugi klasici.

POBOŽNOST PETNAEST SUBOTANEDJELJA. Pobožnost-XV subota-nedjelja

ci. Povećani životni zahtjevi. Novi državni tereti. Gospodarska kriza kod nas. Današnje stanje u svijetu. Korijen svega zla. Ima li izlaz iz krize? — Cijena je knjižice jedan dinar. Naručuje se kod uprave „Jeronimskog Svijetla“, Zagreb, Trg kralja Tomislava 21.

u čast Gope od presv. Ružarja počinje u nedjelju 23. t. mj. Ove godine mjesto petnaest subota obavljaće se pobožnost petnaest nedjelja, i to na sljedeći način: Jutrom u 6 s. sv. Misa s ružarijem, molitvom prije i poslije pričesti i zajedničkom sv. pričesti. Popodne u 4 s. ružarij, propovijed o odnosnom otajstvu, svečani blagoslov i ljubljenje sv. Moći. — Braća i sestre presv. Ružarja uz propisane uvjete mogu da dobiju tri puta potpuni oprost, ostale nedjelje 7 godina i 7 četrdesetice. Ostali bogoljubni i mogu da dobiju potpuni oprost samo jedamput, a ostale nedjelje 7 godina i 7 četrdesetice. Ova pobožnost se vrši u crkvi sv. Dominika.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupićete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajshek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zamjerno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5¹/₂ s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

VAROSKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5¹/₂ s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 6¹/₂ s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10¹/₂ s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10¹/₂ s., u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7¹/₂ s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIK: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 9 s., blagoslov u 4¹/₂ s. pp.

NOVA CRKVA: Nedjelja: U 7 s. pjevana sv. Misa, u 8 s. procesija gradom sa Svetotajstvom, u 9 s. tiha sv. Misa.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6¹/₂ s.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

Kartuzijanski samostan:

Pleterje u Sloveniji (ispod Zumberka) prima dva nabožna mladića i muža, koji znadu dosta latinski i koji žele molitvom i pokorom u lijepoj, zdravoj prirodi Bogu služiti.

Primaju se i tri brata lajka (prednost imadu obrtnici).

Poblize upute daje Kartuzija Pleterje, pošta St. Jernej, Dravska.

MALI OGLASNIK

Kuća na prodaju

u sredini grada na tri kata sa dvorištem uz vrlo nisku cijenu. Za potanje obavijesti obratiti se Upravi lista.

STRAHOTE POTRESA. U Aziji, u državi Beludžistan, bio je potres koji je imao strahoviti posljedica. Mjesto Quetta je do temelja razoreno. Javljaju da je poginulo oko 40 tisuća ljudi.